

art4d 220

ARCHITECTURE | DESIGN | ARTS
November 2014

01 CHAROEN AKSORN BUILDING BY ARSOM SILP INSTI-
TUTE OF ARTS 02 THE WORLD III IN THE THIRD WORLD
03 KCC BY TONKAO PANIN AND TANAKARN MOKKHA-
SMITA 04 DEGREE SHOWS 2014 05 JOO CHOON LIN
06 H.O.T. 07 HOUSE BY KULAPAT YANTRASAST 08
DATUM: KL JAN OPDEKAMP AND YANG ZHAO

art4d.com

50 BAHT

4.9

9 770859 161009

I think part of the reality is that in this very fast developing market, architecture is sometimes very weak when facing the power of capital and the power of the government officials' ideas.

buildings were all destroyed. At that time there were just very limited possibilities for their lives and they will be living in that kind of temporary houses for quite some time. This is why Toyo Ito initiated the idea of 'Home-For-All' to put in every community as like a refuge camp. It is a small place where everyone can visit and they can have tea together, they can chat, they can drink sake together and exchange some information. Also, because some of them lost their families during the disasters so they need to talk to people, be with their neighbors and their friends. it is very important. That is the idea of Home-For-All.

My project is a bit different because it is not located in or nearby a temporary housing community. It is located at a harbour called Oya Harbour in the city of Kesenuma. It is mainly about how to make a building in a fishing harbour that the fishermen can use before and after they go out to sea. The location is also very popular for almost every member of the community including the housewives because these wives will be waiting in that building for their husbands to come back from sea. It becomes a community center, a very informal one, which is related to their everyday life very much.

art4d: Are the site and the program given in the brief?

YZ: There was no brief but the site was given by the local community. We had to work with the local people to find out what should be built there. That took some time, we spent three workshops together where I had to explain my ideas to the local people. Of course, Sejima helped me a lot in the process and finally I got to understand

art4d: คุณทำงานในเมืองใหญ่อย่างปักกิ่งเป็นเวลา 3 ปี ก่อนที่จะไปเรียนต่อที่ GSD (Harvard Graduate School of Design) และหลังจากนั้นดูเหมือนว่าคุณย้ายตัวเองไปยังชนบทหลายแห่งอย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นจากโครงการ Home-for-All ในญี่ปุ่น ซึ่ง Kazuyo Sejima เลือกคุณมาร่วมงานในโครงการ Rolex Mentor and Protégé Arts Initiative อยากให้คุณเล่ารายละเอียดของโปรเจกต์นี้ให้เราได้ฟังหน่อยได้ไหมครับ?

Yang Zhao: โครงการนี้เกี่ยวกับการสร้างอาคารขนาดเล็ก บนพื้นที่เล็กๆ ขึ้นมาสำหรับชุมชนครับ เป็นอาคารที่ช่วยให้สมาชิกในชุมชนสร้างความเป็นชุมชนให้คืนกลับมา มันเป็นโครงการที่ริเริ่มขึ้นโดย Toyo Ito ตอนหลังจากเกิดสึนามิมีโอกาสดูไปทีไร และได้เห็นผู้คนมากมายที่กลายเป็นคนไร้บ้านซึ่งต้องย้ายมาอยู่รวมกันในบ้านพักชั่วคราวที่รัฐบาลสร้างให้ พวกเขาไม่มีพื้นที่สาธารณะส่วนกลางเลยเพราะว่าสาธารณูปโภคของเมืองและอาคารสาธารณะถูกทำลายไปหมด ซึ่งการที่พวกเขาต้องอยู่กันอย่างจำกัดมาก อย่างนั้นไปอีกพักใหญ่ทำให้ Toyo Ito ริเริ่มโครงการ Home-for-All นี้ขึ้นมาเพื่อสร้างพื้นที่ส่วนกลางให้กับทุกๆ ชุมชนที่ประสบภัย เหมือนเป็นแคมป์ผู้อพยพ ซึ่งมันเป็นพื้นที่เล็กๆ ที่ทุกคนจะมาพบปะ ตีหมา ตีปลา และแลกเปลี่ยนข่าวสารกัน โดยเฉพาะผู้ที่สูญเสียคนในครอบครัวไปนั้น การได้พบปะ พูดคุยและเปลี่ยนความรู้สึกกับเพื่อนและคนในชุมชนนั้นเป็นเรื่องสำคัญมาก

โครงการของผมจะต่างออกไปจากโครงการอื่นในโปรเจกต์ Home-for-All นิดหน่อยตรงที่ไม่ได้ตั้งอยู่ใกล้กับหมู่บ้านชั่วคราวของรัฐ แต่ตั้งอยู่ที่ท่าเรือชื่อ Oya Harbour ในเมือง Kesenuma มันเป็นอาคารที่ชาวประมงจะมาใช้ในเวลาก่อนและหลังจากออกทะเล เป็นที่ที่ผู้คนในชุมชนมาใช้กันมากรวมถึงเหล่าบรรดาแม่บ้านของชาวประมงที่มารอสามีของพวกเขาที่กลับจากทะเลที่

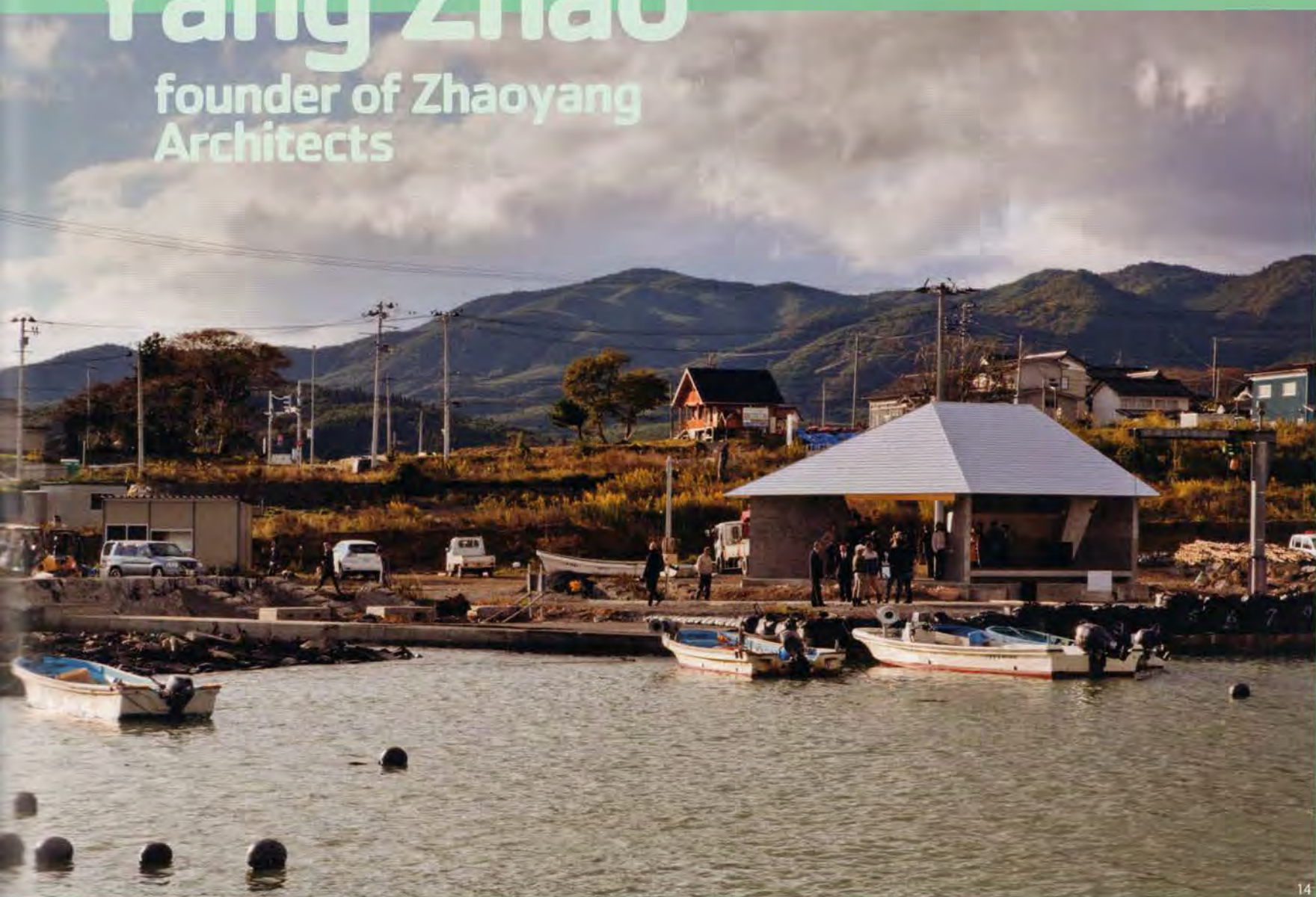
14 Home-for-All โดย Yang Zhao เป็นอาคารชุมชนที่สร้างขึ้นในพื้นที่เมืองเล็กๆ ที่ประสบภัยสึนามิและแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ และในสถานที่ของพื้นที่ที่ญี่ปุ่น เมื่อปี 2011

art4d: You had been working in Beijing for three years before you went to the GSD (Harvard Graduate School of Design) and after that it seems like you had been in a cycle of moving from one rural area to another. Starting with the Home-for-All project in Japan which Kazuyo Sejima handpicked you as the first architecture protege as part of the Rolex Mentor and Protégé Arts Initiative. Can you give us more details about this year-long project and its context?

Yang Zhao: It is about how to use a very small building, a small space, to help build up the community. How to help them rebuild that sense of community. The general idea was started by Toyo Ito. At that time right after the tsunami, I went to the site and saw the people who had become homeless and they had to move into temporary housing provided by the government. They didn't have places where they can get together because of the infrastructure of the city and the public

Yang Zhao

founder of Zhaoyang Architects

Hisao Suzuki

15-16 Home-loc-Ali เป็นพื้นที่
ที่รู้จักกันดีในท้องถิ่นชุมชน
ได้มีพื้นที่ว่างและรวมกัน เพื่อ
พัฒนาให้ชุมชนมีพื้นที่ว่าง
โดยมีพื้นที่ว่างและรวมกัน เพื่อ
พัฒนาให้ชุมชนมีพื้นที่ว่าง
17 โครงการพัฒนาชุมชน
Shwanda Hotel
18 การพัฒนาพื้นที่ว่าง
ที่ว่างในท้องถิ่น Shwanda Hotel
โครงการพัฒนาชุมชน
การพัฒนาพื้นที่ว่างและรวมกัน
การพัฒนาพื้นที่ว่างและรวมกัน

what they need. Then, I came up with an idea that everybody liked and got the permission from the local people because the land and the building belong to them. The ownership of the building belongs to 15 families because they have to spend money to maintain the building and the running costs will be shared among them. And so that is how the process happened.

art4d: How is your collaboration with Kazuyo Sejima?

YZ: She mainly told me her impressions about my design proposals. When she felt something uneasy about my design she will just say it to me. She was not providing any strategies or solutions. She is always very accurate and precise in terms of her intuition so when she looks at something and she feels it has to be something better or she feels there is something wrong with it she will say it out. Then I think about it and I realise that there must be a better way. This is how the whole thing gets improved.

She is like a teacher, she is not a boss because a boss will tell you what she wants you to do. She tried not to do that and she respected me very much. From the very beginning, she told me that this is your project and I am here just to help you and you are not my employee and you are not a student like what we have in school. It is a very special kind of mentor and disciple kind of relationship and I think Sejima is very aware of that.

art4d: After that, you choose to come back and work in Dali which is again in a very different condition to Beijing. Why do you choose to work in the rural settings rather than in the rapidly developing big cities?

YZ: First I got some projects in Dali when I was studying at the GSD. During the vacation times I got some friends who brought me to Dali and I found these interesting project opportunities. When I finished my study I couldn't find interesting opportunities in Beijing because I think part of the reality is that in this very fast developing market, architecture is sometimes very weak when facing the power of capital and the power of the government officials' ideas. Especially for young archi-

อาคารหลังนั้น มันเลยกลายเป็นศูนย์กลางชุมชนแห่งนี้ไปอย่างไม่เป็นทางการ แต่มีความสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของพวกเขาเป็นอย่างมาก

art4d: โปรแกรมการออกแบบและที่ตั้งโครงการในถูกกำหนดให้หรือเปล่า?

YZ: โปรแกรมไม่ได้ถูกกำหนดตายตัว แต่ที่ตั้งโครงการนั้นเป็นที่ที่ทางชุมชนเลือกให้ ซึ่งเราต้องทำงานร่วมกับทุกคนในท้องถิ่นว่าเราควรจะทำอะไรตรงไหนดี ซึ่งก็ใช้เวลาพอสมควร เราทำเวิร์กช็อปพร้อมกัน 3 ครั้ง โดยผมมีหน้าที่เสนอแนวความคิดของผมต่อคนในชุมชน แนนอน Sejima ช่วยผมอย่างมากในขั้นตอนนี้ และในที่สุดผมก็เข้าใจว่าพวกเขาต้องการอะไร หลังจากนั้นไอเดียที่ทุกคนเห็นชอบตรงกันก็ได้รับการอนุมัติจากพวกเขาซึ่งเป็นเจ้าของโครงการ โดยที่ดินผืนนี้และตัวอาคารเป็นสมบัติร่วมกันของพวกเขา มี 15 ครอบครัวที่เป็นเจ้าของร่วมกันเพราะว่าพวกเขาจะต้องแชร์ค่าบำรุงรักษาและค่าใช้จ่ายต่างๆ ของอาคารนี้ นั่นคือขั้นตอนที่เกิดขึ้นครับ

art4d: การร่วมงานของคุณกับ Kazuyo Sejima เป็นอย่างไรครับ?

YZ: หลักๆ แล้วเธอจะบอกผมเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่องานของผม เมื่อไหร่ที่เธอรู้สึกไม่สบายใจกับงานออกแบบในส่วนใหญ่เธอจะบอกตรงๆ เธอไม่ได้ให้อิเดียหรือคำตอบอะไรที่ตายตัว แต่เธอจะชัดเจนกับความรู้สึกที่มีต่องานเสมอเหมือนเป็นสัญชาตญาณ เมื่อเธอรู้สึกว่ามีอะไรไม่โอเค หรือมันน่าจะมีทางที่ดีกว่านี้ เธอก็จะบอกทันที และผมก็นำเอาคอมเมนต์เหล่านี้ไปใช้ปรับแบบ กระบวนการพัฒนาแบบเป็นไปในลักษณะนี้ เธอเหมือนครูมากกว่าเจ้านาย เพราะเจ้านายจะบอกว่าการให้คำแนะนำอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่เธอพยายามหลีกเลี่ยง ในขณะที่เดียวกันเธอให้ความเคารพในตัวผมมาก ตั้งแต่วันแรกเธอบอกกับผมว่า นี่คืองานของคุณ และฉันมาเพื่อช่วยเหลือ คุณไม่ใช่พนักงานหรือนักเรียนของฉัน ผมคิดว่าการทำงานร่วมกันเธอเป็นการความสัมพันธ์แบบครูกับศิษย์ที่ยอดเยี่ยม และเชื่อว่าเธอก็รับรู้แบบเดียวกัน

art4d: หลังจากไปเจ็ดต้นไม้นั้นคุณก็เลือกที่จะกลับมาทำงานในดาลี (Dali) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่แตกต่างจากปักกิ่ง

มากๆ ทำไมคุณถึงเลือกที่จะทำงานในชนบทแทนที่จะทำงานในเมืองใหญ่ที่มีการเติบโตและพัฒนาการอย่างรวดเร็วล่ะครับ?

YZ: อย่างแรกเลยก็คือผมได้ไปเจ็ดต้นไม้นั้นตอนที่ผมเรียนอยู่ที่ GSD ตอนช่วงปิดเทอมเพื่อนผมพาไปที่ดาลีและผมคิดว่าผมมีโอกาสที่จะทำโครงการที่น่าสนใจที่นี่ได้ ตอนที่ผมเรียนจบผมไม่สนใจโอกาสต่างๆ ในปักกิ่ง เพราะส่วนหนึ่งของความเป็นจริงก็คือในตลาดที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วอย่างนั้น ผมคิดว่างานสถาปัตยกรรมค่อนข้างจะอ่อนแอเมื่อต้องเผชิญกับอำนาจทุนและอำนาจของแนวความคิดของเจ้าหน้าที่รัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสถาปนิกรุ่นใหม่ ผมคิดว่ามันยากมากในการที่จะสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นเมื่อต้องทำโครงการเหล่านี้ คุณมีสิทธิมีเสียงน้อยมากในทุกอย่างและผมคิดว่างานสถาปัตยกรรมจะไม่ได้รับการยอมรับนับถือในกรณีเหล่านี้ แต่เมื่อผมมาทำโครงการเล็กๆ ในดาลี ผมคิดว่าบทสนทนาเกี่ยวกับงานสถาปัตยกรรมเพียงแค่นี้พอแล้วเพื่อนฝูงนั้นก็มีความหมาย ผมสามารถพูดในเชิงการออกแบบได้ว่าสิ่งที่ผมจะทำนั้นมันดีสำหรับอะไรบ้าง และมันก็ใช้ได้จริง การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบนั้นมันตั้งอยู่บนเหตุและผลแบบพื้นฐานที่เราเข้าใจร่วมกันได้ ในขณะที่สิ่งเดียวกันนั้นจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในโครงการใหญ่ๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น งาน commercial ที่ทำเป็นสไตล์ที่ประหลาดๆ ที่ทำหน้าตาอาคารมาเพื่อแข่งขันกันเป็นหลัก ผมคิดว่าผมยังคงให้ความสนใจกับวัฒนธรรมอยู่เป็นอย่างมาก และสิ่งเหล่านั้นมันไม่ตรงกับสิ่งที่ผมสนใจสักเท่าไร อีกอย่างถ้าหากคุณเข้าไปอยู่ในวังวนนั้นเมื่อไหร่คุณก็จะสูญเสียตัวตนไปได้อย่างง่ายดาย มันคงเป็นเรื่องยากมากๆ ที่จะเป็นตัวของตัวเอง นี่คือนิสัยที่ผมย้ายกลับไปยังดาลีหลังเรียนจบ

ตอนที่ผมมีโปรเจกต์หลายชิ้นในดาลี มีบ้านส่วนตัวหลังหนึ่งที่เกิดจะเสร็จแล้วและมีอีกหลังที่เพิ่งได้รับการว่าจ้าง และก็มีโรงแรมอีก 2-3 แห่ง ผมคิดว่าโครงการเหล่านี้เป็นอะไรที่ผมควบคุมได้อย่างเต็มที่ ผมได้รับเชิญให้ไปทำโครงการในท้องถิ่นด้วยอย่างในจังหวัดเสฉวน ซึ่งแม้มันจะเป็นโครงการของรัฐแต่ผมคิดว่าตอนนี้ผมรู้จักผมในฐานะของสถาปนิกที่มีทัศนคติที่ชัดเจน ดังนั้นพวกเขาจึงเคารพความคิดของผมพอสมควร ซึ่งผมคิดว่านี่คือข้อดีของการหาจุดยืนที่ชัดเจนของตัวเอง

art4d: คุณมองถึงการพัฒนาที่เร็วมากของประเทศจีนอย่างไร?

I think what I am doing really is mainly about resistance, I mean to keep the dignity of this profession is not easy.

What I actually want to do is to show people that we can bring some value of design to almost every condition, not only in this very handcrafted condition.

18

art4d: How do you see the very fast development in China going then?

YZ: I think there will be a change in the coming years because it is a very crazy and shortsighted low-quality development, low quality sometimes in terms of design and sometimes in terms of construction quality, very rough very low-quality and very bad for the environment and for the people. I think there will be a change in the coming years and that will bring some difficulty to the economy. It will slow down. We may not think about it right now but I think we will do in the coming years, three or five more years. Maybe it is not like a crash, not like the bubble suddenly explode, I think it will slow down and then there will be time and space for people to think, to re-think about our way of developing.

art4d: Is the small town like Dali affected by these rapid developments?

YZ: Of course, China is all about that. I think what I am doing really is mainly about resistance, I mean to keep the dignity of this profession is not easy.

art4d: You have shown us a very nice video of the building site of the Shuangzi Hotel. It seems like you spend a lot of time with builders on the site rather than on your computer. Is it a part of the design process for you, in the rural settings you are mainly working on?

YZ: For that particular project, yes. Because drawing doesn't make any sense in some cases. You don't know how the building should be built, you don't know any detail if you do not speak to your carpenter and for the carpenter the drawing came very simply. There is almost no need for drawing, we just need to show them the position of the columns and different height of different columns and they can just arrange everything. Sometimes we need to talk to them to simplify

YZ: ผมคิดว่ากำลังจะมีการเปลี่ยนแปลงในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าเพราะว่ามันบ้าคลั่งมาก เป็นการพัฒนาที่ไม่ได้มองการณ์ไกลและคุณภาพต่ำมาก ทั้งในด้านของการออกแบบและคุณภาพของการก่อสร้างที่หยาบมาก และก็ไม่ได้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและผู้คนเลย ผมคิดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าซึ่งน่าจะทำให้เกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ มันจะเริ่มชะลอตัวลง เราอาจจะไม่ได้คิดถึงมันในตอนนั้นแต่ผมคิดว่าคงจะอีกไม่กี่ปีข้างหน้าที่เราจะต้องเริ่มคิด อาจจะเป็นสามหรือห้าปี มันอาจจะไม่ถึงขั้นวิกฤตทางเศรษฐกิจ ไม่เหมือนกับฟองสบู่แตกอย่างกระทันหันแบบนั้น แต่ผมคิดว่ามันจะชะลอตัวซึ่งก็ในแง่ที่จะมีช่วงเวลาที่จะทำให้ผู้คนได้คิดและทบทวนกับมันจริงๆ

art4d: เมืองเล็กๆ อย่างดาลี้ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาอย่างรวดเร็วด้วยหรือเปล่าครับ?

YZ: แน่นอน ประเทศจีนตอนนี้มันเป็นอย่างนั้นไปหมด ผมคิดว่าสิ่งที่ผมกำลังทำอยู่คือการต่อต้านนะ ผมหมายถึงว่าการที่จะคงรักษาคำศักดิ์ศรีของวิชาชีพนี้ไว้มันไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

art4d: ในพิธีเซ่นเซ่นของคุณ คุณได้ใช้วิถีโลที่สวยมาก ของการก่อสร้างของโรงแรม Shuangzi ดูเหมือนว่าในโปรเจกต์นี้คุณทำงานร่วมกับช่างในไซต์งานแทนการทำงานผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ นั่นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการออกแบบของคุณ ในห้องที่ชนบทที่คุณทำงานอยู่ด้วยหรือเปล่า?

YZ: สำหรับโครงการนั้นไม่ใช่เลยครับ เพราะว่าแบบดรออิ่งนั้นแทบจะไม่ได้จริง ถ้าคุณไม่ได้พูดคุยกับช่างไม้เหล่านี้คุณจะไม่รู้วิธีการและรายละเอียดใดๆ เลย และสำหรับพวกเขาแล้ว แบบดรออิ่งนั้นง่ายมาก แบบไม่ต้องใช้เลยด้วยซ้ำ เราเพียงแค่บอกตำแหน่งและความสูงของเสาแต่ละต้น แล้วพวกเขาที่จะจัดการทุกอย่างอย่างเรียบร้อย เราต้องพูดคุยกับพวกเขาเพื่อทำให้เรื่องต่างๆ นั้นง่ายขึ้นและนั่นหมายถึงว่าเราควบคุมมันได้

Hisao Suzuki

tects, I think it is very hard to really make a difference when doing these kind of projects. You always have a very low voice in the whole thing and I think architecture won't be respected in these cases. But when I do small projects in Dali, I am just talking about architecture with my friends and I can say I do this because this is good for this and that and it is very practical. This kind of discussion can be based on common sense which we can communicate. While the same thing normally cannot happen in bigger projects because, for example, it is a commercial development which sometimes they think about ridiculous styles, they think about how to show off. I am still very interested in culture and that is not a very cultured thing to do. If you get into that vortex you just lose yourself very easily. It will be very hard to be yourself. This is why I moved back to Dali shortly after GSD time.

Right now I have several projects in Dali, There are some private houses, one is almost finished and one new commission. There are another few hotels. I think these are projects that I can really control. Also, I sometimes get invited to do projects somewhere else like in Sichuan province. It is also the development of the government but I think because that now people know that I am an architect with an attitude so when they invite me to do something they already respect that. I think this is an advantage of finding a place to stand.

16

things and that means it is easier to control because they will make less mistakes and also to get rid of all those un-necessary decorations of the traditional timber buildings in China. This process also applies to the construction of other elements like doors and windows. Actually we have just finished the design of the facade last month. Again, I had to work with the carpenter to really find out what kind of window they can make and what kind of wood and what the size of the window is ok for them.

I think if conditions allows, this is a beautiful way to practice this profession because you really get involved deeply into the action of making buildings. I think normally very touching works are made from this kind of practice but I think that in the Chinese reality, in the condition that we are practicing, it is very hard to only do that kind of thing. I think that especially in China, what I actually want to do is to show people that we can bring some value of design to almost every condition, not only in this very handcrafted condition. We can also bring some value or smarter ways, more culture or more elegance into a particular design. This is why I am also interested in many kinds of opportunities as long as there is space for architects to really think about it.

art4d: Will you continue working in the rural context, say 5 or 10 years from now?

YZ: Yes, I think so.

 Zhaoyang Architects
zhaoyangarchitects.com

มากขึ้นด้วย เพราะมันก็มีข้อผิดพลาดน้อยลง และยังคงทำงานตกแต่งประดับประดาที่เราเห็นในงานไม้ประเพณีของจีน ซึ่งไม่จำเป็นกับโครงสร้างออกไปได้ด้วย เราใช้กระบวนการออกแบบร่วมกับช่างที่ทำงานนี้ในองค์ประกอบอื่นๆ อย่างประตูและหน้าต่างด้วย เราเพิ่งออกแบบ facade ของอาคารนี้เสร็จไป ซึ่งเราก็ร่วมทำงานกับช่างไม้อีกครั้งเพื่อหาว่าหน้าต่างแบบไหนที่พวกเขาทำได้ หรือควรจะใช้ไม้อะไร

ผมคิดว่าถ้าสถานการณ์นั้นเป็นใจ นี่เป็นวิธีที่งดงามที่จะประกอบวิชาชีพนี้ เพราะว่าคุณได้เข้าไปมีส่วนร่วมอย่างจริงจังกับกระบวนการก่อสร้างอาคาร ผมคิดว่าปกติแล้วงานที่น่าประทับใจมักจะสร้างขึ้นจากการทำงานในรูปแบบนี้ แต่ผมคิดว่าความเป็นจริงของจีนในสภาพการณ์ที่เราทำงานกันอยู่นั้นมันเป็นการยากมากที่จะทำงานในรูปแบบนี้เท่านั้น ผมคิดว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศจีน สิ่งที่ผมอยากจะทำจริงๆ ก็คือแสดงให้เห็นว่าเราสามารถดึงเอาคุณค่าของการออกแบบออกมาได้ในทุก สถานการณ์ ไม่ได้เฉพาะในเรื่องของงานฝีมือแบบนั้นเท่านั้น แต่เรายังสามารถนำเอาคุณค่าหรือวิธีการที่ฉลาดกว่า มีวัฒนธรรม และสง่างามกว่า มาสู่งานด้านออกแบบได้ นี่คือเหตุผลที่ผมสนใจและเปิดรับโอกาสต่างๆ หลายรูปแบบตราบเท่าที่โอกาสเหล่านั้นเปิดพื้นที่ให้สถาปนิกได้ใช้ความคิดอย่างจริงจัง

art4d: คุณคิดว่าคุณจะยังคงทำงานในชนบทต่อไปไหมครับ สักห้าหรือสิบปีต่อจากนี้?

YZ: ครับ ผมคิดว่าอย่างนั้นนะ

19-20 Niuyang River Valley Center (Shanxi, China)

Chen Su

Chen Su